

PRZYPADNIENIE (4) *sb n*

a oraz *pierwsze e jasne, końcowe e pochylone*.

sg *N* przypadnienie (3); -é (1), -(e) (2). ◇ *I* przypadnieniem (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w. s.v. 1. przypaść.

I. Rzeczownik od „przypaść” (3) :

1. *Zdarzenie* (1) : *Interventus, Actus ipse interveniendi* – Wtym przypadnieniu. *Calep* 555b.

2. *Dostanie się, trafienie się komuś* (2) :

Wyrażenia: »przypadnienie losow« (1): *A ci świadkowie onéy łrony/ którey łófy przypádły/ wwiedźieniu gránic przrzeczonych/ Zamków/ miałł łron przrzeczonych/ zá przypádniénim tych łofów [ex hac sortium accessione JanStat 848] nie máią łie dotykáć SarnStat 1072.*

»przypadnienie [czego] ku ręce [czyjej]« (1): *Sectio item media vel aliqua pars bonorum sive omnia quibus multatur, confiscatio vulgo dicitur, Przypádnienie ymienia ku ręce Rzeczyposłpłitey álbo wzięcie ná królá ymienia czyyego zá winę. Mącz 377b.*

II. To, co się komuś dostało, co ktoś otrzymał; tu: spadek (1) : *Cessio, Przypádnienie/ Spadek. Mącz 43b.*

Cf **PRZYPADEK, PRZYPADŁOŚĆ, PRZYPAŚĆ**

LWil